

Directeur Ctgb over relatie dierplagen en biociden

- Dr. A.T.C. (Bart) Bosveld is alweer een jaar actief als secretaris/directeur van het
 - College voor de Toelating van Gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Ctgb).
 - Hij nam de functie over van de huidige KAD-bestuursvoorzitter Dr. Jan Boleij.
- Voor de redactie van Dierplagen Informatie werd het daarom tijd om eens met hem te brainstormen over de relatie tussen dierplagen en biociden..

Het Ctgb beheert een bestrijdingsmiddelendatabank. Een databank of een meetnet voor plaagdieren bestaat (nog) niet. Is uitbreiding met een Meetnet Plaagdieren wenselijk en haalbaar?

BB: Allereerst zal de databank moeten worden uitgebreid met biociden. Wanneer aan een databank aanvullende informatie wordt toegevoegd, bijvoorbeeld in samenwerking met de Plantenkundige Dienst en het Kenniscentrum Dierplagen, ja, dan kan de samenhang tussen biociden en schadelijke organismen duidelijk worden en dan kunnen ook duurzame keuzen worden gemaakt. Realisatie van een integrale databank waar kennis over toelating en toepassing samenkomt, is een ambitie die voordelen heeft voor beleid en praktijk.

Er is sprake van een paradox op het gebied van de preventie van dierenleed. De artikelen 26 en 46 van de Wgb vragen om zorgvuldigheid bij het uitvoeren van dierproeven als onderdeel van het toelatingsdossier, maar vanuit ethisch perspectief beschouwd bestaat er natuurlijk geen verschil in pijnbeleving tussen beschermde dieren, proefdieren en plaagdieren. Wordt het daarom geen tijd om ook criteria te formuleren die het dierenleed bij de toepassing van biociden tot een acceptabel minimum kunnen beperken?

BB: Dierwelzijn is een relatief jong beleidsterrein dat nog volop in ontwikkeling is. Artikel 49 onder 1b spreekt over rekening houden met *'onnodig lijden en pijn voor gewervelde dieren'* als toelatingsvoorwaarde. Dat is nog een beschrijving die in de toekomst om werkbare criteria vraagt. Ook hier kan kruisbestuiving van beleid, wetenschap en praktijk ons verder brengen. De toekomst zal het zeker leren.

Wanneer we over biociden praten dan hebben we het over chemische stoffen. Ziet u een noodzaak om het begrip biociden te verbreden tot mechanisch-fysisch werkzame biociden waarbij rekening wordt gehouden met criteria als deugdelijkheid en preventie van leed bij dieren?

BB: De wet voorziet nu al in de toelating van apparaten die in combinatie met chemische biociden werkzaam zijn. Uitbreiding met middelen die uitsluitend fysisch-mechanisch werkzaam zijn is dus denkbaar. Op dit moment zijn er op dit gebied nog geen initiatieven ondernomen. Ook hier zal de maatschappelijke discussie leren of verbreding van het begrip biociden zal noodzaken om de Wgb of andere wetgeving op het gebied van dierwelzijn te wijzigen.

Het wettelijk gebruiksvoorschrift en vooral de etikettekst van een biocide is het enige richtsnoer voor particuliere en professionele toepassers. Wij hebben de indruk dat die teksten vooral worden opgesteld vanuit dossierkennis en laboratoriumervaringen. Is het een goed idee om de etikettekst nog te onderwerpen aan een praktijktoets, vanuit het perspectief van de toepassers?

BB: Het is van het grootste belang dat de etiketteksten voor iedereen duidelijk zijn en bijdragen aan een verantwoord gebruik. Alle ideeën om deze teksten optimaal aan te laten sluiten bij de praktijk zijn het waard om onderzocht te worden.

Het Ctgb ontstond uit het CTB, het KAD ontstond uit de Afdeling van Dierplagen binnen het Ministerie van VROM. De toelating en de toepassing van biociden in de praktijk zijn twee kanten van dezelfde medaille. Hoe ziet u de samenwerking tussen Ctgb en KAD anno 2010?

BB: Samenwerking zie ik als een investering in kwaliteit. Het Ctgb en het KAD zijn complementair in de kennis die ze in huis hebben. Uitwisseling van deze kennis kan voordeel hebben voor zowel de toelatingpraktijk als voor de toepassingen. Denk daarbij aan de gebruiksvoorschriften waar we het eerder over hadden. Of aan een databank waar alle informatie op één plek aangeboden wordt.